

[Wilhelm]

på finansministerens ord på helt kort sigt, 5 minutter eller 10 minutter, eller hvor meget det drejer sig om.

Vi har været fremme med flere privatiseringsforslag før, og hvis jeg skal svare på finansministerens idé om, at vi privatiserer dette forslag, B 9, vil jeg sige, at vi i vores versificerede indlæg i afslutningsdebatten i juni måned 1983 sluttede med en versificeret dagsorden, der endte med den konklusion, at Schlüterregeringen skulle privatiseres. Dengang gik det ikke så godt, fordi formanden simpelt hen nægtede at sætte den slags dagsordener til afstemning. Det er altså ikke vores fejl, at vi foreløbig har måttet opgive det forslag i den form.

Til sidst vil jeg – selv om den socialdemokratiske ordfører, der omsider kom på tælerstolen, nok synes, at det er et stilbrud – egentlig finde det passende at slutte med et lille vers af den, jeg opfatter som Danmarks skarpeste politiske pen i de sidste 25 år, Ivan Malinowski, i hans seneste digtsamling:

»PRIVAT er et ord
der kommer af latinsk »privare«
der betyder berøve:
noget der er privat
er taget fra samfundet
og et folk der udsættes for »privatisering«
er, før det får set sig om
berøvet al gensidighed og således
ikke længer noget folk.«

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det politisk-økonomiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om regulering af fiskeriet.

(Fremsat 9/11 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Lovforslag nr. L 57 er en forlængelseslov med udgangspunkt i den første egentlige reguleringslov fra 1979 og forlængelsesloven fra februar 1982. Ved lovens førstebehandling i 1979, da lovforslaget blev fremsat af daværende fiskeriminister hr. Svend Jakobsen, faldt der faktisk mange gnubbede ord om forslaget, bl.a. fra vores nuværende fiskeriminister, men på trods af det: en regulering af vores fiskeri var dengang og er stadig væk nødvendig. Eftertiden har vist, at lovinitiativet havde sin berettigelse. Det erkender alle – eller i hvert fald næsten alle – her i folketinget i dag. Man kan konstatere, at skiftet fra opposition til regeringsbænk også kan indeholde nogle positive elementer. Tiderne har skiftet. Jeg skal ikke trætte unødigt med dette, men må dog gøre opmærksom på, at der findes ganske interessant læsning om emnet, hvis man går tilbage til den omtalte behandling i 1979. Men nok om den side af sagen.

I socialdemokratiet har vi den samme indstilling, uanset om vi er i regering eller vi er i opposition. For dansk fiskeri og for beskæftigelsen i fiskeindustrien drejer det sig om, at der forefindes et lovgrundlag, som til enhver tid og under skiftende forhold kan sikre den optimale udnyttelse af vore fiskeressourcer, uanset at der i den lovgivning, vi drøfter forlængelsen af, er indlagt ganske mange myndigheder til ministeren. Vi har tillid til, at også vores nuværende minister sammen med § 9-udvalget vil forvalte denne lovgivning på en måde, der vil være i helhedens interesse.

Hvis jeg må citere en lille passus fra den daværende fiskeriministers, hr. Svend Jakobsens, slutbemærkninger ved tredje behandling i 1979, skal det være dette – citatet er fra Folketingstidende 1978-79, sp. 9860:

»Vi har jo været igennem diskussionen om denne lovgivnings indhold og om erhvervsorganisations muligheder for at påvirke afgørelserne. Jeg skal kun gentage, at det er min bedste vurdering, at både i den nuværende og i kommende fiskeriministers tid vil det